

"Demek, kâinat içinde en acip, en zengin, en garip, en şirin, en câmi, en bedî hakikat rızıktadır." cümlesini izah eder misiniz?

Allah'ın **Hakîm** ismi kâinattaki bütün mahlûkata sayısız hikmet ve menfaatler takmıştır. Hikmet ve menfaat kâinat içinde büyük bir dairedir ve her şeyi kuşatıyor. Bu dairelerdeki bu hikmet ve menfaatlerin merkezine de insan konulmuş. Yani kâinat bir daire, hikmet ise bu dairenin içinde büyük bir daire, insan ise bu hikmet dairesinin merkezi ve medarı üçüncü büyük bir daire şeklindedir. **Rızık** ise insan dairesinin içinde en ehemmiyetli dördüncü ve merkez bir dairedir.

Tabiri yerinde ise **Hakîm** ismi bütün mevcudatı hikmetler ve menfaatler ile mücehhez kılarak adeta kâinatı insanın önüne serilen büyük bir sofraya şekline çevirmiş. İnsan bu geniş ve büyük rızık sofrasına âdeta aşk derecesinde rabtedilmiş. Ve sair mahlûkat ise rızık hizmetçileri şekline getirilmiş.

Allah'ın bütün isim ve sıfatları rızık cephesinde çok bariz ve berrak bir şekilde tezahür ediyor. Âdeta Allah'ın güzel isimleri rızıkta müşahhas bir hale geliyor. İnsan da bu rızık aşk derecesinde müptela olduğu için, o rızık cephesinde tecelli eden isimleri okumak daha kolay hale geliyor. Rızıkta hürmet ve şükretmek insanın en mühim vazifesidir ama çoğumuz bu derin ve ince hakikati derkedemiyoruz.

Rızık insan hayatını bu denli kuşatıp ve insanın hayatına merkez olarak konulması, Allah'a her bir ismi ile ayrı ayrı şükredebilmesi içindir. Yani bütün kâinatın bir sofraya şeklinde donatılması şükür içindir. Bu yüzden rızık dairesi gayet derecede zengin, şirin, geniş ve benzersiz bir şekilde donatılmıştır.